

Plari 4/2018 pääkirjoitus

Syksy kääntyy Joulun odotukseen

Itsenäisyyspäivän juhla on kuulunut jo pitkään yhdistyksemme tärkeimpiin perinteisiin. Kahdenkymmenen vuoden takaa erään juhlapuheen kohta tiivistää – voisiko sanoa yhden suomalaisista perusarvoista – eli *”Itsenäisen valtion olemassaoloon kuuluu vastuu kansakunnan turvallisuudesta. Suomalaiset tuntevat tämän perusasian syvästi, suomalaisen historian perinteen mukaisesti. Isänmaamme puolustus nojaa viime kädessä oman kansamme maanpuolustustahtoon, yleiseen asevelvollisuuteen ja suorituskyvyltään uskottaviin puolustusvoimiin.”*

Viime vuonna vietimme itsenäisyytemme 100- vuotisjuhlaa. Tänä vuonna olemme edelleen muistelleet monia sata vuotta sitten eli vuonna 1918 tapahtuneita asioita. Olemme voineet todeta sen mittavan kehityksen, mitä Suomi kansakuntana ja itsenäisenä valtiona on kokenut.

Lainaan tähän viime vuonna järjestämästämme nuorten kirjoituskilpailusta erään nuoren ajatukset *”Suomi täyttää tänä vuonna (v. 2017) 100 vuotta. Tämä herättää minussa erityisesti kunnioitusta heitä kohtaan, jotka ovat sodassa meille itsenäisyyden taistelleet. Koen itseni onnelliseksi ja tunnen olevani etuoikeutettu, että saan elää itsenäisessä maassa itsenäisenä yksilönä. Olen ylpeä kaikista sukulaisistani, jotka ovat mahdollistaneet meille itsenäisen Suomen. Olen miettinyt tämän päivän tilannetta maailmassa, joka ei ole paras mahdollinen turvallisuuden ja rauhan kannalta. Haluaisin todella olla yhtä rohkea kuin edesmenneet sotaan osallistuneet henkilöt ja auttaa maanpuolustuksessa parhaani mukaan, jos siihen joskus olisi tarvetta.”* Näihin eteläpohjalaisen nuoren ajatuksiin on ilo yhtyä.

Itsenäisyyden puolustaminen edellyttää nykypäivänäkin taitoja ja uudenlaista suhtautumista erilasiin uhkiin. Nämä uhat liittyvät kehittyneeseen tekniikkaan, taloudellisiin sidonnaisuuksiin ja ympäristöuhkiin, ml. ilmastonmuutos ja sen seurauksena ilmastopakolaisuuteen. Olemme Suomessa kuitenkin aina oppineet olemaan realisteja ja hoitamaan asiat käytännössä järkevästi.

Suomen Kotiseutuliiton jäsenlehdessä Kotiseutupostissa oli artikkeli *”Kotiseutu on kokemus”*(3/2018). Artikkelissa Seinäjoella olevassa Helsingin yliopiston Ruralia-instituutissa työskentelevät **Sulevi Riukulehto, Timo Suutari ja Teppo Ylitalo** pohtivat aihetta. He tekevät instituutissa monimuotoista kotiseutututkimusta. Artikkelissa oli monia mielenkiintoisia pohdintoja siitä, mitä kotiseutu kullekin tarkoittaa. Eräille se on lapsuudenkoti

ja toisille laajemmin kasvuympäristö. Se voi olla myös nykyinen asuinpaikka tai näiden kaikkien yhdistelmä.

Artikkelin mukaan ”keskeisenä ajatuksena on, että jokaiselle rakentuu yksilöllisten kokemusten kautta oma, henkilökohtainen kotoisuuden piiri ja tunne, joka tunnistaa itselle erityisen merkittäviä paikkoja ja tapahtumia”.

Artikkelissa jatketaan ”usein kodin tunne syntyy ihmissuhteista, yhteisöön kuulumisesta, sosiaalisesta ja henkisestä yhteydestä, perinteestä tai muusta aineettomasta tekijästä. Silloin ”seutu” voikin koostua monesta paikasta tai olla paikasta riippumaton. Tällainen kotiseututunne on pikemminkin perimä tai perintö kuin alue, pikemminkin meikäläisyyttä kuin paikallisuutta.”

Luettuani tuota pohdintaa se tuli aina vain lähemmäksi ja lähemmäksi meille helsinkiläisille ja pääkaupunkiseudun eteläpohjalaisille. Meidän alue on ”siellä jossain” itse kunkin mielessä ja ajatuksissa enemmän kuin ihan välittömässä ympäristössä, ehkä ajallisesti kaukanakin. Mutta yhteisömme Helsingin Eteläpohjalaiset ry yhdistää ja tapaamisissa kotoisuus, tutut ihmiset, yhteiset arvot ja yhteinen murteemme sitoo meitä yhä lujemmin yhteen ja muodostaa meille tuon ”meikäläisyyden”.

Yhdistyksellämme on ollut tänä syksynä monia eri tapahtumia. Perinteinen itsenäisyyspäivän juhlamme ja osallistuminen Pohojalaasten Lupin Adventtikonserttiin ovat vielä tulossa. Ensi keväänä on jälleen tammisunnuntain kirkkopyhä tammikuun lopussa Kallion kirkossa Helsingissä ja maaliskuun lopussa tulee 150-vuotias Seinäjoen kaupunki vierailulle. Tavataan näissä tapahtumissa.

Hyvää Joulunaikaa ja tulevaa Uutta Vuotta!

Jaakko A. Ojala